

Inne książki

Elizy Małek

*Narracje staropolskie w Rosji
XVII i XVIII wieku*
Łódź, 1988

*«Неполезное чтение» в России
XVII–XVIII веков*
Warszawa-Łódź, 1992

*Указатель сюжетов русской
нарративной литературы
XVII–XVIII веков, т. 1,*
Łódź, 2000

*Marcin Siennik
Histoire de Mélusine (1671).
Fortune d'un roman chevaleresque
en Pologne et en Russie*
Presses de l'Université de Paris-
Sorbonne 2002

*Разыскания по русской литературе
XVII–XVIII вв.
Забывшие и малоизученные
произведения*
Санкт-Петербург, 2008

W przygotowaniu:

*Повесть утешная о купце
Беняша Будного в Польше
и на Руси*

Literatura staropolska — o czym warto przypominać — wywarła bardzo znaczący wpływ na piśmiennictwo rosyjskie u progu epoki nowożytnej. Siegając po utwory polskich autorów bądź polskie wersje dzieł literatury zachodnioeuropejskiej, Rosjanie zapoznawali się z nieznanymi gatunkami, przyswajali nowe techniki narracyjne, nowe wątki i motywy, zapoznawali się z nowymi ideami...

Jednym z utworów, który zrobił zawrotną wręcz karierę w Rosji XVII–XVIII w., były *Krótkie a węzłowe powieści, które po grecku zowią Apoftegmaty* polskiego humanisty Bieniasza Budnego.

Publikacja pierwszego staroruskiego przekładu *Apoftegmatów* otwiera serię międzywydawniczą BIBLIOTEKA PRZEKŁADÓW ROSYJSKICH XVII–XVIII WIEKU Z LITERATURY STAROPOLSKIEJ / БИБЛИОТЕКА РУССКИХ ПЕРЕВОДОВ XVII–XVIII ВВ. ДРЕВНЕПОЛЬСКОЙ ЛИТЕРАТУРЫ.

Mamy nadzieję, że seria ta stanie się swoistym pomnikiem siły polskiego słowa i świadectwem skali oddziaływania literatury staropolskiej na literaturę naszych wschodnich sąsiadów.

ISBN 978-83-60178-92-8

www.leksem.pl

Eliza Małek

ПЕРВЫЙ ДРЕВНЕРУССКИЙ ПЕРЕВОД АПОФЕГМАТ БЕНЯША БУДНОГО

BIBLIOTEKA
PRZEKŁADÓW ROSYJSKICH XVII–XVIII WIEKU
Z LITERATURY STAROPOLSKIEJ

Eliza Małek

ПЕРВЫЙ ДРЕВНЕРУССКИЙ ПЕРЕВОД АПОФЕГМАТ БЕНЯША БУДНОГО

Исследование и издание текста

БИБЛИОТЕКА
РУССКИХ ПЕРЕВОДОВ XVII–XVIII ВВ.
ДРЕВНЕПОЛЬСКОЙ ЛИТЕРАТУРЫ

Wybrane apoftegmaty

Единому жалеющему на своем странствии, яко ему ни единыя пользы приношаше, тако рече: «Праведне се случися тебе, ибо такожде сам собою странствовал еси». (Сократ)

Увидящи единого, кропяща святою водою ради благоговения, рече: «О несмысленный человек! Егда противу грамматики что зле изречеши, того водою отмыти не можеш, злобы же и грехов кроплением избыти хочещи». (Диоген)

Увидевши единого, яко единого, иже быше украл чванец сокровища, старейшина града на смерть ведоша, рече: «Се велии злодеи малого злодея ведут». (Диоген)

Единою незнаемый егда хотяше превестися чрез море (бура же велия воста, яко и сам правитель зело устрасился), рече: «Не бойся, цесаря везеши». (Гай Юлий Цезарь)

Единого лакедемонянина егда вопрошаху, аскую бы жену пояла зело малого возраста, рече: «Того ради, яко избираючи из злаго, волих паче избрати что мнейшее злое».